

[Heinesen.]

slag er lige så epokegørende, som han selv siger, eller om det er et orgie af illusionsnumre, som andre har sagt. Det spørgsmål, som mange venter svar på, er altså, om hr. Glistrup er genial, eller om han blot er en tryllekunstner. Jeg synes dog ikke, man på forhånd skal udelukke den tredje mulighed, nemlig at hr. Glistrup er en genial tryllekunstner.

Formålet med hr. Glistrups forslag angives at være en fjernelse af de største samfundsonder, hvoriblandt indkomstskatten så klart i hr. Glistrups forestillingsverden indtager førstepladsen. I kampen mod dette samfundsonde har hr. Glistrup ydet store personlige ofre. Så vidt man forstår, har han i en halv snes år nedbragt sin trækprocent til 0, hvorved han utvivlsomt meget mod sin vilje har undladt at bidrage til den fælles samfundshusholdning, ligesom det sikkert også har kostet meget ekstra arbejde i sagførerforretningen at hjælpe ligestillede til at opnå det samme fornemme resultat.

Selv om det er hr. Glistrup selv, der ved enhver tænkelig lejlighed har bragt sit eget og sine klienters 0 ind i den politiske debat, skal jeg ikke kommentere forholdet ved denne lejlighed. Både politi og anklagemyndighed undersøger nu den side af hr. Glistrups idealistiske virksomhed, og denne sag befinder sig dermed dér, hvor den hører hjemme.

Den påstand, som er indeholdt i hr. Glistrups lovforslag, er, at indkomstskatten kan afskaffes, uden at det går ud over befolkningens velfærd. Denne påstand om, at indkomstskatten kan undværes, hviler efter hr. Glistrups egne oplysninger på forudsætninger om, at produktion og indkomster vil stige kraftigt, at provenuet af den indirekte beskatning, som finansministeren nævnte det, som følge heraf vil vokse, at kasseoverskuddet bliver overflødigt, at administrationsomkostningerne kan nedskæres voldsomt, og at overførselsindkomsterne kan reduceres stærkt.

Lovforslagets bemærkninger indeholder, ligesom finansministeren var inde på det, ingen som helst dokumentation, ingen beregninger, intet overhovedet, der bare i mindste måde kan betragtes som et forsøg på at sandsynliggøre, at de nævnte forudsætninger kan opfyldes. Hr. Glistrups for-

kærlighed for kortfattede lovforslag er velkendt og forståelig, og nogle af os har jo også hørt om hr. Glistrups valgprogram, men det er alligevel en ejendommelig og usædvanlig måde at behandle folketinget på, at det er i hr. Glistrups valgmateriale, vi skal hente de beregninger — eller skal vi sige talopstillinger, det dækker bedre — som ligger til grund for et lovforslag om personbeskatningens afskaffelse.

Men det skal jeg så gøre, og da hr. Glistrup jo har udsendt mange og i øvrigt ikke spor kortfattede papirer, skal jeg for en ordens skyld oplyse, at jeg tager mit udgangspunkt i fremskridtspartiets pjece fra den 5. november 1973, som bærer titlen „Hvad koster 60.000 kr. skattefrit?“

I denne pjece er der opstillet nogle talrækker over stigningen i nationalindkomsten fra indeværende finansår til finansåret 1975-76. Disse talrækker indeholder en fuldstændig vilkårlig, tilfældig og udokumenteret påstand om, at man ved at gennemføre fremskridtspartiets program vil få en helt usandsynlig vækst i nationalindkomsten sammenlignet med, hvad man ville opnå under det nuværende system.

Fremskridtspartiets valgoplæg forudsætter således, at erhvervenes indkomst over 2 år vokser 23 pct. mere, når fremskridtspartiets program gennemføres, end den ellers ville. Knap 10 pct. af denne stigning forklarer valgpijecen med, at der inden 1. oktober 1975 skal afskediges 150.000 offentligt ansatte, som skal overflyttes til den private sektor. Det er naturligvis helt usandsynligt, at man på så kort tid gnidningsfrit skulle kunne overflytte og omskole 150.000 fra den offentlige sektor. Der mangler tilstrækkelige midler både til omskoling og til understøttelse i hr. Glistrups budget. Erhvervslivet kan heller ikke så hurtigt opsuge så mange, og de problemer, som oliekrisen har skabt for produktionen, gør jo ikke disse skrivebordsteorier mindre usandsynlige.

I og for sig burde man standse her og simpelt hen konstatere, at de af hr. Glistrup opstillede forudsætninger for personbeskatningens afskaffelse ikke er til stede. Ved at fortsætte analysen af hr. Glistrups talmagi risikerer man at give den et skær af sandsynlighed, som den ganske savner. Jeg tror dog, jeg vil fortsætte alligevel, idet jeg håber, at risikoen efterhånden er til at overse.